

UVODNIK

SREČA

Zlatka Babšek, glavna urednica

Kaj je pravzaprav sreča?

Vsak ima svoj barometer, zato vsakemu od nas sreča pomeni nekaj drugega. Vsak jo doživlja in pojmuje na svojsten način.

Vendar je sreča v vsakem primeru trenutek oziroma krajši čas, v katerem uživamo in se čudovito počutimo.

Opisala bi vam nekaj utrinkov svojega zaznavanja sreče. Morda se kdo izmed vas najde tudi v njih.

Vsi dobro veste, kako ste se počutili v času svoje rehabilitacije, ko vam je trenutek popolnoma spremenil življenje. Kot mnogi izmed vas sem tudi jaz dva meseca prebivala na Soči, na rehabilitaciji.

Spomnim se nekaj dogodkov, ko sem kljub vsemu hudemu občutila srečo. Bili so dogodki, utrinki, ki so trajali dokaj kratek čas, a so bili zame zelo pomembni. Naj vam enega opišem.

Nekega dne sem sedela na vrtu na Soči in opazovala naravo, ki jo imam zelo rada, saj me pomirja. Prihajala je pomlad in okolica se je začela prebujati. Na drevesih so vzbrsteli listki in se obarvali v čudovito zeleno barvo, prav tako trava. Nebo je bilo čudovite modre barve.

Ta neznanska lepota je napolnila moje srce. Takrat me je prešinila misel: »Kako zelo sem srečna.« Še vedno živim. Obstajam. Tu sem, v čudovitem okolju pomladi. Dobila sem možnost, da živim dalje.

Ja, to je bil nepopisen trenutek sreče. Spoznanje, da živim, da še vedno lahko uživam ponovno rojstvo pomladi. Bila sem izpolnjena, notranje zadovoljna in res, počutila sem se tako zelo srečna.

To čarobno spoznanje, uvidenje in neznanski užitek je prišel v nekem trenutku. Ta trenutek pa lahko vedno obudim v spominu in ponovno mi je lepo.

Pa še utrinek ob morju.

Sedela sem ob obali, kjer so se valovi zaganjali ob skale. Morje se je ob stiku z njimi penilo in razbilo v nešteto drobnih kapljic. Takrat sem se nahajala v stanju, ko sem se nekako smilila sama sebi. Kaplje morja so se mi zdele kot solze. Čim dlje pa sem zrla vanje, se predajala šumenju oziroma njihovemu rahlemu bučanju in pršenju, bolj sem uživala. Na koncu so se kapljice solza spremenile v kapljice vzpodbude, saj so vzklikale »Bori se, bori se....«. Preplaval me je val poguma, volje in sreče, da še živim in imam to možnost, da se lahko borim naprej.

Tudi to je bil moj posebni trenutek oziroma občutek sreče.

Vse te spominčke in še mnogo drugih lahko priključim, če se želim počutiti dobro.

Veste, vse to je le zato, ker sem se takrat resnično vsa predala občutku sreče, to je zadovoljstvu, miru in ugodju.

Sedaj pa je moja največja sreča, ko sem z vnukom. To je moj sonček. Njegov pogled, nasmeh, njegov objem in poljubček so nekaj najlepšega. Ta sreča napolni moje srce z neskončno ljubeznijo, ki pa je neprecenljiva.

Zame je sreča v trenutkih in sposobnosti, da jih sploh lahko prepoznam. Saj sami veste, da nič ne traja večno, niti žalost niti sreča in tudi mi ne.

Zato se trenutku, ko vam je lepo, ko se počutite dobro, popolnoma predajte in v njem neskončno uživajte, saj je to vaš trenutek sreče.

Če je res lep in se ob tem počutite izpolnjeno, ga shranite v svojo zakladnico, v svoje srce.

Sreča se nahaja v vsem.
Treba jo je samo znati razločiti.
Konfucij